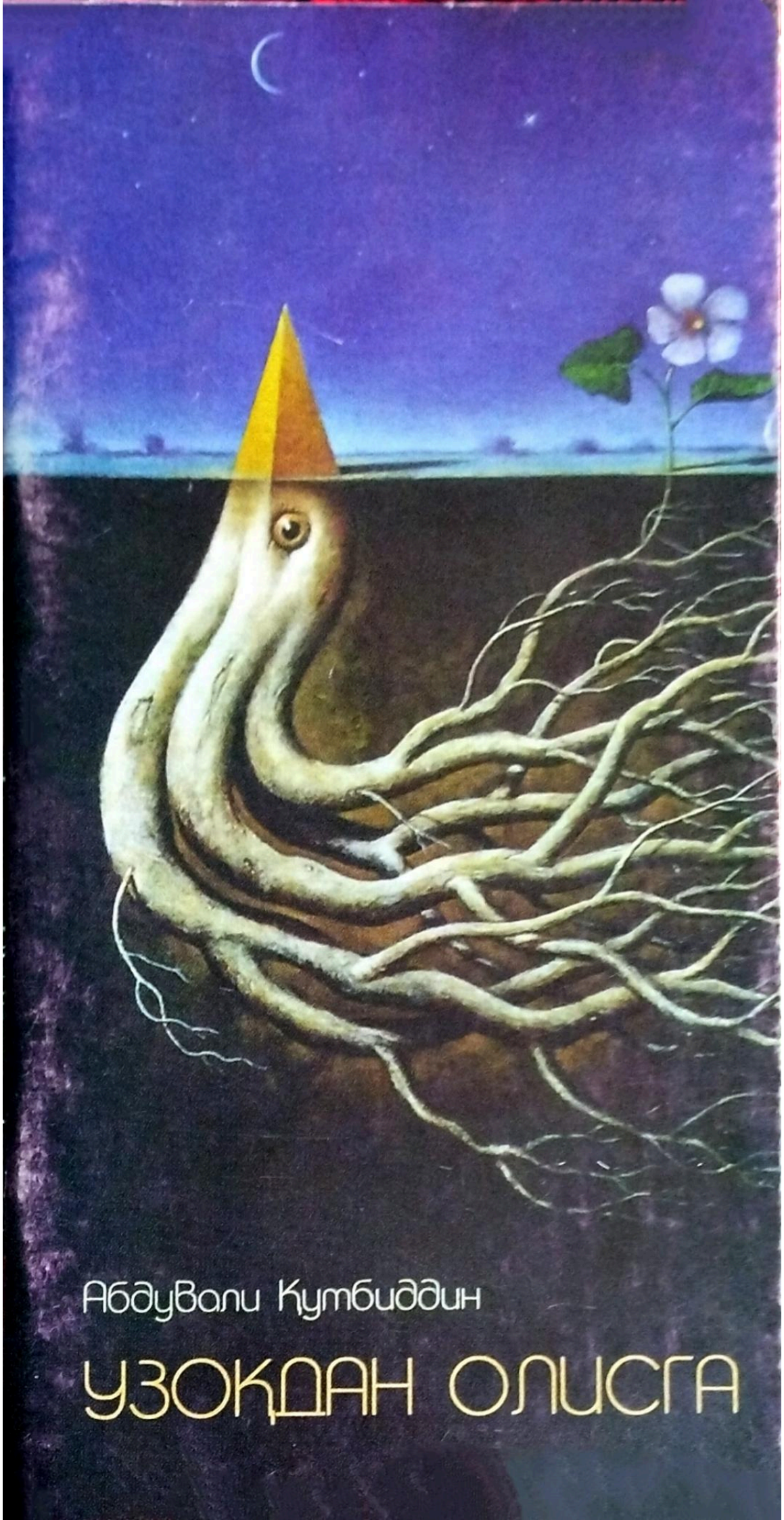

Абдували Кутбиддин

УЗОКДАН ОЛИСГА

Muhammad Siddiq kutubxonasi
@Muhammad_Siddiq

Абдували Кутбиддин

Узокдан олисга

Шеърлар

Тошкент
«Янги аср авлоди»
2006

Икки оламнинг ҳайрати-шеърдир. У сеҳрли, илоҳий мўжизадир. Инсоният яратилибдики, сўз айтмоққа чоғланади, уни гўзал, беназир, нақшин қилмоққа интилади. Алалхусус Абдували Қутбиддин ҳам имконияти даражасида шу тарзда шеърлар битиб келмоқда.

Ушбу тўплам шоирнинг кейинги йилларда ёзилган ва қисман вақтли матбуотда эълон қилинган шеърларидан таркиб топган.

ISBN 5-633-01875-3

© Абдували Қутбиддин. «Узоқдан олисга».
«Янги аср авлоди», 2006

ЭЙ, ДИЛБАРИМ

Оҳумидинг ёбонимда сув излаган,
Ёҳумидинг томонимда лаб излаган,
Даллигина жаҳонимда
Сийму зарим:
— Эй, Дилбарим...

Чашмамидинг тошлар узра тўкиласан,
Уфқмидинг қуёш кеттач йиқиласан,
Ямоқ тушган ҳаётимда
Сен чеварим:
— Эй, Дилбарим...

Бий далада қуюн ила сочилдинг-а,
Ўртасида яшаш ила очилдинг-а,
Юрагимга қадаб қўйган
Оқ гавҳарим:
— Эй, Дилбарим...

Кошкийди, то қиёмат биз ёнма-ён,
Кошкийди, то қиёмат биз жонма-жон,
Гулхан ёқиб узун тунниинг этагида
Билагимиз тилиб қўйсак уст-устига.
То қиёмат
Зикр айтсам,
Моҳпайкарим,
То қиёмат зикр айтсам, моҳпайкарим:
— Эй, Дилбарим...

* * *

Баралла сурурдан сўнг – қалтираган –
Юз-кўзи – ҳуркиган мавсум сафлари
Истило айлаган ўлкада – гаранг –
(Аёллар қўлида қуш қафаслари)

Қизғалдоқ кўнмайди уйим томига –
Хотиржам – мук тушган куйи – илғайман –
Қават-қават ҳайрат-ҳайрат домида —
(Аёллар қўлида қуш қафаслари)

Тийрак рамазондан хайрлар – балким –
Совуқ сувга уриб оларман сени –
Бағрим – валдирасак – ундан ва бундан –
(Аёллар қўлида қуш қафаслари)

Безовта сафларда турмасман. Зотан –
Тиғпаррон бошлаган қабоқлар – бари –
Наслу насабини сўра – занжирбанд –
(Аёллар қўлида қуш қафаслари).

* * *

Чийиллаб – гурс этиб урилган Осмон
Ичидан айрилиб тушган бир бўлак –
Ярқироқ ингроқ чироғи каби –
— Юрагим ёрилар Аллаёронда –

Ва сойда қоянинг соясин еган –
Қайроқдай балиқлар сакрар – шу алфоз
Кўзи ёриётган оқшом уйида –
Қуёшни қайтадан эгарлайди ёз –

— Юрагим ёрилар Аллаёронда –

Аждодларим ётар – қадимий очун –
Учқунлаб кор ёғар – кўкланар баҳор —
Ўлигу тиригу барча интизор –
Маъвода эшиклар очилур қай кун.

— Юрагим ёрилар Аллаёронда –

Ақлим етмас – фарёд зириллаб учгай –
Кўкрак қафасида – мўлтирар бола –
Мунғайиб – энкайиб – мўлтирар бола –
Ола-тасир ғавғо – ўқига учгай –

— Алла айтаяпман Аллаёронда.

* * *

— Махлуқ сенда ё сен унда —
— Абгор бўлма —
— Ўзингни тут —
— Топиб олу катта кунда —
— Болта олиб —
— Ўзингни кут.

— Нафасингда нафас топгил —
— Сасга айлан – сас-ла ёттил...

* * *

Депсинма – сиқилма – йиқилма ғусса –
Узилмай тур метин шохлардан –
Пишқирма – ўшқирма – алам дарёси –
Сапчитиб оқизма – оҳу-воҳларни –
— Одам дунёси —
— Дам дунёсидир —

Қисинма – қулоллуғу қулликдан чекин
Эй қалб ёғдуси – порла – ён – чақил –
Урилгай ҳамиша азалий экин –
Ўроқчи ҳукмида – сув – ҳаво – ер – ел –
— Одам дунёси, —
— Дам дунёсидир –

Маъмур бўл – обод бўл – зинҳор дод бўлма –
Ерга элчиликка келгансан – ёд эт –
Вақтинча маҳрамга ошино бўлма —
Эй Руҳ – даргоҳингмас товланғучи эт –
— Одам дунёси —
— Дам дунёсидир —

Бузилма – узилма, — ногаҳонда ҳис –
Ҳар киприк устидан қулама туйғу –
Ҳар тўшак остинда қичқирма уйқу –
Огоҳ у –
Даргоҳ у –
Хобгоҳ у –
— Одам дунёси —
— Дам дунёсидир —

* * *

Шип-шийдон – ғаламис – кенг йўлнинг
Сўнгги –
Ишкамба бекатда – уйдан кетган қиз –
Очофат – исковуч – баттарин тунда –
— Шафқат излар – қизиқ —
— Дўл ёғар бунда.

Жиртаки – шаллақи – қуёшнинг нури –
Куйдирги мисоли ҳар пешонада –
Қоқ пешин – чивин ҳам бу ердан нари –
Аёл нон ёпади – нақ девонадай –
— Умид излар – қизиқ —
— қум ёғар бунда.

Эрта – яна индин ва ундан кейин –
Ғарибми – ободми – чалаю-чатти –
Авж парда – паст зарба – базм ва суюнч
Жимою – имою – ҳаракат-хатти –
— ҳуқуқ излар – қизиқ —
— кул ёғар бунда —

Қоракўз – қорақош – хипча бел пари –
Ғунча даҳанида ҳаёт жимирлар –
Биз фақат сизники – бул кундан нари –
— Санъат нафрат – қизиқ —
— Кўл ютар бунда —

* * *

Осмонни суриб қўй, осмон қолмасин,
Супра қоқ, бораргa томон қолмасин,
Шафақ қиёмлари таъми қолмасин,
Ҳеч нарса қолмасин.

Қиё боқма асло, унут бир йўла,
Тушма, пасткаш дунё ермас, ертўла.
Қайтарма бу палид, мижғов ашула,
Яна ишқ ҳақида...

Мендан эсдаликка шу ҳангу манглик,
Кафтарлик, майли-да озроқ сатанглик,
Умрим шеърдай ўтар, бир оз аттанглик,
Аммо шуқуҳ ила,
Ҳамда уҳ ила...

Осмонни суриб қўй, тегди жиғимга,
Олов типирчилар мийиғларимда,
Безор бўлмабсанми қилиғларимдан,
Демак сен севгисан,
Ҳақиқий севги...

КАРИНА

Болтиқ денгизида ёғду савдойи
Ўтинар: Карина, Карина...
У бўлса, чиғаноққа дард айтар
— Мен Аждаҳони суяман, тентакгина...

Қиролича саройида шамдонлар кулар,
Кўриқчилар юрар, мозийни қўриқлаб.
Фойтун аравага отлар гапирар
— Карина Аждаҳони севар...

Ханс Христиан Андерсен ер остидан
қулоқ тутар,
Эртаклардан безор тубдошлар.
Эшитинглар, дейди эшитинглар:
— Карина Аждаҳони кутар...

Аждаҳо ирландлар соҳилида
Гоҳо шотландлар пичирлашар:
— Аждаҳо бизники,
Каринага бермаймиз.

Лондонда лордлар хулоса қилишар,
Данияда нимани ҳам билишар:
— Карина жодугар...

Карина, Тошкентга юр, Карина,
Чиғаноғингни ол, аждаҳони унут.
Мен сенга Анҳорни кўрсатаман,
Тўлқинлари мисли булут.

Карина хоҳламайди, Ҳопенҳавен,
Ола-кула кунлар тирқишидадир.
Учиб кетаяпман Ватаним томон,
Карина Аждаҳо оғушидадир.

Ҳопенҳавен. 19 декабр. 1998.

* * *

Водилда жазира – пана йўқ – шамол –
Тўрт-бешта шумтака талашган пақир –
Тубида тақирлар. Амримаҳол –
(Бирор мушкулкушод қилса ҳам таъбир).

Салқин жилмайди ҳеч Шоҳимардондан –
Сув симиб ётибди эринчоқ – мурғак –
Мен қуриб қолганман – сенсиз томонда
Гув этиб ёнаман шубҳасиз – бешак –
— Алабатта —
— Албатта —

Сувга кетгансан –
Фақат идишинг йўқ – азизам сенинг –
Ҳовучинг мушт қилиб – қақшаб қайтгансан –
Тарқаб, тўзиб кетган – кулларим менинг –
— Албатта —
— Албатта –

Мени дегансан –
Мени деб – ёш бошинг тошларга теккан –
— Албатта —
— Албатта —

Севиб қолгансан –
Елканг – қайғур-қайғур рошларга етган –
— Начора
Ҳаммаёқ жазира экан –
Тўрт-бешта шумтака – билсин қаёқдан –
— Начора —
Шамол ҳам овора экан –
— Ҳар ёқда...

* * *

Фирдавс боғларидай фирдавс хиёбон,
Ғилай орзу –
Эҳ-е...

Иккита чаманда қаллиқлари телба
Дам дуруст, дам шумқилиқ,
Гоҳ тўрга юлдузларни қамаб,
Гоҳ ботқоқда нилуфарлар боқиб –
Эҳ-е...

Қояда, дарада, ўрада мараз,
Ҳаловат чувринди, алланечук араз,
Бир нима ва алланима –
Эҳ-е...

Арзимас хатолар, шакл, матралар –
Аъмолу асослар, макруҳ қатралар –
Қўрқоқ-ожиз – жинсиз исларга –
Эҳ-е...
Бирваракайига —

ОТАМНИ СОҒИНИБ...

Айрилдим сиздан ота, еру осмон айрилди,
Бўстонимга муз кирди, юрак билан тайрилдим.
Тўғри бўл дер адингиз, тўғри-тўғри қайрилдим,
Жону таним титроғим,
Куйиб кетди бармоғим,
Ота сиздан айрилдим...

Шум оқшомда эзилиб, йўлга қараб қолғоним,
Иягимни тортар деб, қўлга қараб қолғоним,
Суягимни суяр деб, тилга қараб қолғоним,
Отажоним жаҳоним,
Куйиб кетди жон-жоним,
Ота сиздан айрилдим...

Хуркаккина қушдайин, елкангиз учар эди,
Хаёлингиз саргашта, руҳингиз ҳулкар эди,
Бошимни силасангиз, кафтингиз укпар эди,
Отажоним – оҳ, пирим
Чирсиллади томирим,
Ота сиздан айрилдим.

Қандай энди чидайман. Сизни эслаб инграйман,
Яйдоқ чўлда адашган қўзи каби мунграйман.
Ота, қайси дард мерос юз-кўзимни тирнайди,
Бигиз-бигиз армоним,
Дор бўлди гирибоним,
Ота сиздан айрилдим.

Шоир бўлдимми менам, жоҳил бўлдимми менам,
Ҳаққа айлаб таманно, коҳил бўлдимми менам,
Сароблар дарёсига соҳил бўлдимми менам,
Ота сиздан айрилдим,
Айрилдим сиздан ота...

МАҚОМОТДАН ЧИҚИШ

Аччиқ-чучук умр бу, ёқсанг қора кўмир бу,
Оқ-яшил-сариқ уйқу –
Бу-шу,
Шу-бу.

Валлоҳ, валлоҳ адашдим,
Хокистарга қалашдим.
Итлар била тиллашдим,
Хазар ила қўллашдим.

Аччиқ-чучук умр бу, ердан чиққан томир бу,
Кўк-мовий-қизил уйқу –

Кўк мовий-қизил уйқу
Бу-шу,
Шу-бу.

Валлоҳ, валлоҳ, қабул эт,
Душманимни мағлуб эт,
Гуноҳимни матлуб эт,
Ҳайрат ила тиғлашдим,

Турбатимда ғурбатим,
Ҳақиқатдан суҳбатим,
Кубродаю суғрода
Васл сўраб йиғлашдим.

Аччиқ-чучук умр бу, асл маъдан сабр бу,
Асл Ватан бу уйқу –
Шу-шу, Бу-бу.

САЛЛАМНО

Ургутда қор ҳидлари, салламно,
Аллаёронда жувоз ҳайдар оқ йигит.
Хуш келибсиз, бизга барно,
Кокилингиз ойга туташиб...

Рубоб ҳадя этилибди, суюндик,
Симларин уладик юрагимизга.
Қанча яхши-ёмон, қанча бепарво,
Ўтибди дупурлаб кўкрагимиздан.

Оромида келинг демабди ҳеч ким.
Келиб қўйибмиз-ку, андак шошилиб.
Ўрамасга* ўрлаб, Андак*дан кўчиб
Бош ирғаб, қимтиниб, силкиниб, чўчиб...

Яхши юрибсизми, оғо-инилар,
Қуёш уя қурган тамакизорда.
Игнани шафаққа отган сингиллар
Каштангиз нурланар қайси иффорда.

Омонман мен, омон, қўрқар жойим йўқ,
Сал-пал туҳмат ёғар, сал-пал пойинтар.
Чинор шохларида ўлтирган кеча –
Дуогўй –
У мени асрар...

Қор ҳиди, нақадар роҳатбахш афсун,
Аллаёронда жоду қилар оқ йигит.
Хуш келибсиз, бизга барно –
Шўх-шўх карашмангизга салламно...

---

* Ўрамас, Андак – Ургут туманидаги қишлоқлар

МЕТАМОРФОЗА

Ёқут далада –
Ғарқ пишди қизча –
Буғдой шодалари
Бағрида –
Кулар –
Гулзор излаган
капалаклар –
Хушбўй кокилларга
Сармаст –
Қўнарлар.
Жавзо пайтимиди –
Уфқ гувалиб –
Уйлар томларига
Сочилган кеча –
Гандираклаб –
Сал-пал ширакайф –
Осмондан қулади –
Булбул –
Йигитча...

АФСУН

Моҳов кўркув чопар,
Қоқилар хаста –
Тўзон подалари кўтарилар,
Вовиллайди қўриқчилар,
Пишиллайди дов-дарахт ҳатто...

Заъфар япроқларни қалқон этган
Жажжи нидолар юксалар: ОҲҲО!
Сариқ идрок сарғайтирар ҳаммани...
Исо масиҳ дуосининг давоми,
Тўфонлар каломи...

Сиз бу тўфонда омон қолмассиз...
... Оҳҳо...

АНА – 1936 ЙИЛ...

Ана олағовур, мана олағовур –
Мана баққол, ана ландовур.
Кимда йўқ, кимда бор –
Совур...

Ана елвизак, мана пирпирак –
Кечаги ботир, бугун чирпирак –
Жиғилдонингга қўлингни тираб –
Совур...

Мен шотирингмас, менга бақирма –
Буғдойингни ўр, сомонга тегма –
Шеър меникидир, сенга нима,
Совур...

Ўша хачирни ўзинг одам қил,
Хоҳла эгар ур, ўзинг бўл кафил,
Бу томошада қатнашмайман, бил,
Совур...

Манаман деган зўрлар жуда кўп,
Ичидан пишган доғулилар кўп,
Улардан сўра, уларда гап кўп –
Совур...

Шоирлар кимлар, бириси Машраб,
Бириси Мискин, бириси Фурқат,
Ҳукм юритма бир шерга қараб.
Совур...

Ана олағовур, мана олағовур...

ДАСТЛАБ

Дастлаб фалак тўлган, қуму тош тушган,
Шудрингу шабнамдай дастлаб ёш тушган,
Одам яралгандир куртакдан-қушдан,
Тушдай яшамакка, битмакка тушдай...

Сўнгра шамол бўлган ва хаёл тушган,
Тип-тиниқ мавжларга титрак сол тушган,
Анга кўнгил бирлан қийлу қол тушган,
Кўкраги нурсимон нур аёл тушган.

Дастлаб бурро-бурро аланга келган,
Дастлаб тамшанишлар баданга келган,
Севгимас қасослар оламга келган
Шунданми тийнатлар айнишга келган.

Сўнгра лаб қорилган ва сопол бўлган,
Ичида руҳ эмас ҳид, пахол бўлган,
Озроқ тубанликми, сал ҳаром бўлган,
Одамлик тугаган, чўнг завол келган.

Дастлаб нима тушган, аён эмасдир,
Тарҳимиз то ҳануз баён эмасдир.

ҲОПЕНҲАВЕН КЎЛИ

Биғиллаган кўлда ўрдаклар сузар
Маза-матрасиз сувларда карахт.
Беўхшов қўлларин йиғиштиролмай
Сўққаяр, сўққабош дарахт.

Баргу япроғи йўқ, гўё таланган,
Гумроҳ ҳам йўламас, на сор, на банги.
Гўё ниҳол пайти зўрлаб яланган,
Зотига алвасти қўшилган, балки...

Кўлда қалдироқлар тўлқин тилади,
Ялтироқ ялангда чалинар жимлик.
Дарахт илдизларин тортиб олади,
Кўкка кўтарилар оқшомни туртиб...

Пала-партиш, анқов лаҳза сўкилар,
Ўрдаклар шалоплаб солар таҳлика.
Соҳилга чиғалай шаклида келиб,
Сувилон шаклига ўтар малика...

ЧУНОНАМ

Чунонам кўнглимиз сизга бандлашди,
Жононам, ишқимга қанд аралашди,
Тамкин этманг, таскин асҳобин тузинг,
Боданўшмасмиз, вале
Сиз бода сузинг...

Пиёла айлангунча кажрафтор ўтсун,
Сиздан аланга-ю, биздан зор ўтсун,
Боязид Бистомий ўтган нолада
Иккимиз ўтайлик
Икки боладай...

Сўз айтманг, қайрилманг, қон кетгунича,
Қалб кўрингунча хуш нафас айланг.
Жандамиз сидрилиб ерга кетгунча,
Руҳим овозига ширин сас айланг.

Чунонам, жононам, сизга пайвандман,
Ишқпарастман, мардуми Самарқандман,
На жамман, на камман, на-да бутунман,
На итман, на одам, на-да тутуқунман.
Вале, сиз учунман –
Ёлғиз сиз учунман –
Ҳаргиз сиз учунман, ҳар дам сиз учунман,

Чунонам, чунонам, дил тийралашди.

* * *

Кўзинг чап кўксимни чаққан эдими,
Хаёлим қочибдир хаёлинг билан.
Минг бор пушаймонман сувлик лабинга
Қақроқ лабларимни босганлигимдан.

Тентиб уйқуларим уйқунга бормиш,
Безрайиб санайман қотган дамларни.
Гўзал туйғуларим туйғунга бормиш,
Ташиб улгурмайман сонсиз ғамларни

Ғўлдираб танамда гўр қидирар тун,
Қўл силтдим, бу сенинг тунинг адашган.
Менинг оппоқ куним тегрангда мафтун
Тонгларни илитиб сенга улашган.

Энди кун кўрмасман сенинг тунингда,
Ниш териб бир қучоқ ёқиб ташлайман.
Минг бир пушаймонман, бироқ кўнглимда
Сувлик лабларингни
Эслай бошлайман.

* * *

Биздан хафамисиз, сарвим, хомушсиз,
Кундузи парисиз, тунда оққушсиз.
Руҳи равонимиз сизга бахш этдик,
Изингиз ёнига лабни нақш этдик.

Пуфласангиз ўчдик, силасангиз оқдик,
Уфқ нарёғига имладингиз, боқдик.
Қонимизни тўкдик бармоғингизга,
Кўнглимизни урдик тирноғингизга.

Ёт десангиз ётдик сувдек жимирлаб,
Бир-бир ўйнадингиз кўзларимизда.
Шивир-шивир қилдик сизга шивирлаб,
Тош босиб қўйдингиз сўзларимизга.

Қалқидик, юлдузга узатсангиз қўл,
Чор-атроф расводир, безатмадингиз.
Тинчландик, боши берк бўлса ҳамки йўл,
Биз ҳамон хастамиз, тузатмадингиз.

Биздан хафамисиз, сарвим, хомушсиз,
Шудринг оқартирди юзларимизни.
Музтоғни эритган муқаддас тушсиз,
Қайтаринг, титраган бўзларимизни...

* * *

Тарновда мушукнинг чийиллашидай
Қишнинг қарғиши.
Қор курар кураги зирқираб –
Қировота.
Оёқчасин сандалига тиқиб –
Пиёладаги чойни пуфлаб –
Совутар бойчечак –
— Эрка —
— Нозиктаъб —
— Бону —

Тугамас улиган – улиётганлар,
Совуқ – изғирин – балою батар.
Кўкраги кундадай қуриётганлар –
Қор чайнар,
Безгаги чала тутгандай –
— Ягонам —
— Дурдонам —
— Нозиктаъб —
— Бону —

Юриб қўймайсизми қорнинг устида,
Эриб битмайдими музхона аъроф.
Қарғиш кетилмасми ернинг остига,
Боплаб ёзмайсизми, соф энди, соф.

Тарновда музбўлак иблис башара,
Башарият эмас, деганим тўғри.
Қор курар кураги зирқираб,
Қировота –
Софдил, бечора ва лекин ўғри.

«МОДЕРН»ГА ҚЎШИМЧА ИЗОҲ

Кузнинг кўзи тегди, қиш бўсағада –
Ёмғири ғир-ғири деразаларда,
Кўчаларда, томларда, нари-берида:
Оти қийшанглайди кўпкарида –
Кўк қаърида.

Наъра тортар: суюқоёқ –
Фитначи, найрангбоз, ёлғончи қарич –
Хайф сенга –
Куз...

Балчиқдан – балчиққа ағанаётган –
Сап-сариқ сояга сиғинаётган –
Сентябр-октябр-ноябр
—Ая-маъжуз –
Ўйнашисан куз.

Тўп-тўп юлдузлар пойгаси
Мискин-мискин оҳлар-фарёдлар,
Қаерда, ҳой, буларнинг эгаси,
Синган – синдирилганлар чегаси...

Кўчаларда, томларда, деразаларда,
Ёмғири, ғир-шири, нари-берида...
Қорайган олмадай, кўп қаридай –
Куз азада –
Чексиз, сўнгсиз, тинимсиз,
Унумсиз...
Беҳад унумсиз...

ҲАЛЛОЖ, НИДО ТАЛҚИНИ

Алишерга

Аҳли зуҳдда зуҳд йўқ,
Аҳли аҳлдда аҳд.
Аҳли руҳда руҳ йўқ,
Аҳли вақтда вақт...

Овоз бор осмонга етиб бормайдиган,
Сомон орзулар бор кутиб бўлмайдиган,
Туядай ҳасадлар, отдай кишноқлар,
Орасида кунлар – яшаб бўлмайдиган...

Сояни жисмга киритган жоду –
Юлдуз шуълаларин терган теримчи.
Қайноқ булоқларда совуган оғу,
Ичсанг қалбинг чирир, чинқирғинг-чи...

Чумчуқдай оғочдан оғочга сакрар,
Тўқсан, нима учун бунча хитоблар,
Озодсан, қафасга боқма мўлтираб,
Бош эг, ёпилгин эски китобдай.

Онийлик боқийлик маҳрига ўтмас,
Бугун, бил, эртанинг маҳрига етмас,
Раҳм қил, раҳм қил, кўрган бўлакча,
Зоти шарифликда турган бўлакча.

Мен ким, эй, аҳли зуҳд, зуҳд сўрай олсам,
Аҳли аҳддан аҳду ваъда тилансам,
Тонгда шабоданинг қавмига кириб,
Ёлқинга бурканиб тўйиб элансам.
Нима йўқ?
Нима...

СОЧИНГНИ...

Сочингни ювиб ол қарағимда,
Шивирлаб ўпай сўнг дудағингдан.

Бир йилда бир марта қўноғимсан,
Бир марта кечиб қўй гуноҳимдан.

Липиллаб, йиғламчи чироғимсан,
Кўнглимда чиройли бир доғимсан.

Орзулар тахт қурди кафтингдами,
Хаёлим ҳирқирар кифтингдами.

Қўллари бўйнимда нолонимсан,
Мен билан адашган жононимсан.

Сочлари юзимда гирёнимсан,
Чир ёнсам, чир ёнсанг, чир ёнсам...

Тилланиб топганим хатойимсан,
Мен ҳушсиз, сен эса савдойисан.

Фарғона йўлинда бутоғимсан,
Мунг тўла кўнглимда бир доғимсан...

* * *

Ўрогида арғимчоқ ойларда бор ёдимиз,
Чақнаб ёққан жаладай ёғиб ўтган додимиз.
Букилмаган, лек долдай
Ҳажр бостан қаддимиз,
Нури дийдам, азизим, қайда муҳаббатимиз.

Шалоладай шилдираб қаерларга бордим мен,
Ўнг тарафу чап тараф қайроғини ёрдим мен,
Чап тарафда бир бало инграб-инграб кўядир,
Сизни сўраб турадир, нима-нима қилдим мен.

Тушунмадим очунни ва ундаги учқунни,
Сиғмай ҳаллослаб ётган ғурбатгада тутқунни,
Шеър ёзавердим шеърлар... бирам-бирам
оғриндим,
Нури дийдам, азизам, сизни жуда соғиндим.

Ўрогида арғимчоқ ойлар сўнди, бўлмаслар,
Ўтовимиз шип-шийдон, ўкиради хор-хаслар.
Биздан қолган туйғулар қумриларга пайваста,
Аларнинг боласидай, биз томон қарамаслар.

* * *

Қора қошинг қасдима хунхорлар чақирмишдир,
Бирлашиб зулмат била аҳёрлар чақирмишдир.

Руҳи вайроним аро мижгонлар учмиш ўқ киби,
Эттали маҳв умидим, озорлар чақирмишдир.

Дунёи дун макрнинг шаробидан бадмастдур,
Зардобиға чўктириб ҳушёрлар чақирмишдир.

Андалиб қабоғинда жамолин кўз-кўз этиб,
Тўкилиб садоғиндан баҳорлар чақирмишдир.

Найлайин саҳродир ишқ, қақраганлар қолдиму,
Мунграган чилтор тутиб, абгорлар
чақирмишдир.

Сирим ошкор айласам, тонг яқин бу Валийни,
Машъалалар кўтариб бедорлар чақирмишдир.

* * *

Бурда-бурда-бурдалаб жонимни ўйиб олгин,
Ярим-ярим косалаб шабнамни қуйиб олгин,
Ясан-тусан бўяниб, лолаларга бурканғин,
Мени дея нола чек, мени дея ўртангин.

Ярим-ярим кечқурун деразангни чертаман,
Ухлаб ётган сочингни пуфлаб-пуфлаб туртаман.
Тушларингни ўғирлаб битта-битта йиртаман,
Мени дея уйғонгин, мени дея ўртангин.

Этагингга қўр тўксин фазо айни субҳидам,
Яноқларинг жизиллаб дугона топ паридан.
Икковлашиб фол очгин узоқ-яқин наридан,
Мени деб дуо ўқи, мени дея ўртангин.

Баҳорни энага қил, чечагин қатор қилсин,
Қушларини қўшиқчи, оғочин дутор қилсин,
Ва кунларнинг бирини бош-адоқ алёр қилсин,
Мени деб парвона бўл, мени дея ўртангин.

Туйғуларим дасталаб сочайин оёғингга,
Занглаб қолган бахтимни очайин дудоғинг-ла.
Гул билан пичирлашиб ётайин ётоғингда,
Мени дея нола чек, мени дея ўртангин.

* * *

Қўлимда аланганинг япроғи,
Шабоданинг сочи бўйнимда.
Бошимда коинотнинг тупроғи,
Эшикни оч,
Кир тунимга.

Уйғонмасдан уйғон ё тўлғон,
Тошган дарё ташна хунимга.
Кўкрагимга қопланди райҳон,
Эшикни оч, Кир тунимга.

Саркаш, ўжар йиллар арқоғи,
Чийиллар шўр юрак инин-да...
Тоатимнинг синди яроғи,
Эшикни оч,
Кир тунимга.

Учқун ари, олов бургутдай,
Ҳайбат тортар бор сукунимни
Сават остида тиниқ ўтдай,
Тунимни,
Ич тунимни.

* * *

Момиғим, юмшоғим, тўшаги кўклам,
Ғам билан ётибсиз қақшаб оғриниб.
Йўқ денг, кўнманг, зинҳор кўнманг,
Синдиринг қоқсуяк бағрини...

Атиргул қадаҳда шодлик шароби
Ва ёшим атиги бир-икки томчи.
Сепайми аламни қучган харобим,
Ўпайми лабимда
Севги соғинчи.

Асалим-шакарим, кўйлаги шуъла,
Боламлаб силайсиз ҳижрон сағирин.
Банду томирингиз заҳарга тўлар...
Йўқ денг, кўнманг,
Ширин-ширInИм...

Ложувард, ложувард, ложувард дейман,
Гўёки сеҳргар жоду вақтидай.
Қизғалдоққа ўхшаб қизарибсиз сал,
Қучоғимда сувдай
Чайқалмоқчидай...

* * *

Нур чархида очилган сандиқ –
Ичида:
Қуш –
Қум –
Ва қумурсқа –
Аслида қумқуш ё қумурсқақум –
Тумсол-тимсол

Қушдай урилсайдим сенга бир алфоз –
Қумдай сирпансайдим ёноғингда бир –
Зулфингга ёпишиб қумурсқа каби –
Шабнам титроғига айлансам –
Ахир –
Тимсол-тумсол —

Кўриниши қуш, ҳаёти балиқ –
Топгани қурт-қумурсқа одам –
Қичқираяпти...
Қичқираяпти...
Олам – кар –
— Кар – олам.

БОРОККО

(Тошкент талқинлари...)

МУҚАДДИМА

Лавҳамизда **баҳор** билан қор келадир,
Саҳнамизга **заҳмат** билан зор келадир,
Қуллуғимиз **айтолдигу**, йўқ демадик,
Бошимизга **дор кетидан** дор келадир.

Афсунгарлар **шафақни** шафқат этдилар,
Нифоқ сочиб ани муаллақ этдилар,
Итоатда кутиб олдик, йўқ демадик,
Бизга бўлиб бериб, сўғин шаҳд этдилар.

Воқеамиз, дала-даштни тарк қилганмиз,
Карвонсарой ичра тийнат шарҳ қилганмиз.
Кўнгил ичра кўнгилларни нарх қилганмиз,
Гоҳо хуфя, гоҳо ошкор чарх қилганмиз.

Хуфтон пайти жайрон бўлдик, ажаб-ажаб,
Чароғ излаб гиргиттон бўлдик, ажаб.
Бировгамас, ўзимизга аталган шу:
Дор устида дор кўтариб юрдик, ажаб.

Лавҳамизда баҳор билан ёш келадир...

БАРОККО-2

Сафардан қайтаётиб...

Ичим – қоп-қорадир, қоп-қора хилқат,
Шам ёқиб кирсанг ҳам ёришмас зинҳор.
Унинг энг тўрида бир хат бор фақат,
Сўзлари увлайди,
Ўқийсанми, ёр,

Бўсанг олови ҳам ўчади, ёнмай
Пайпаслаб излайсан борми деб, иқрор.
Чўчийман, зулматда кўриниб қолмай,
Сочингдан пардалар
Тўқийсанми, ёр.

Бармоғинг, дудоғинг, нафис тамоғинг,
Ойдин ипакдагу, аммоки бекор.
Мен томон инграниб келган титроғинг
Доналаб мунчоқлар
Киласанми, ёр.

Муаззам хаёлда зам-зам сувидай,
Ҳаёт обкелдингми ёки ғам, маккор.
Осмон сийнасига теккан қувидай
Қатрадан кўпайиб
Тўласанми, ёр.

Ичим қоп-қорадир, қоп-қора ҳилқат,
Хуш келдинг, найлайин, сен ҳамми ночор,
Эпласанг, эплай қол қалбимни тирнаб,
Мендан бир оз олдин
Ўласанми, ёр.

БАРОККО – 3

Уйда. Уйқу келмаганда, шунчаки.

Шўху шатанг ёшлигимиз анҳорларда
Балиқлар-ла қувламачоқ ўйнайдилар.
Қирғоқларга чиқиб олиб, зерикканда
Йиғилари билан бизни қийнайдилар.
Олиб боринг уйингизга – ёлборишар,
Баланд-баланд манзарнлардан термуламиз,
Ажинимиз деразага чизиқ тортар,
Келолмаймиз, эрта-индин, биз ўламиз.
Мушт урамиз, қўрқа-писа пешонага.
Эслаб-эслаб кўп ёндирган жононани,
Майхонани, жўшиб кетган паймонани,
Ёшлигимиз кун ўтказган кошонани.
Улар эса қийқиришиб ўйнайдилар,
Балиқларнинг орқасидан қувиб-қувиб.
Тўполонлар қилиб қўйиб, суюнарлар,
Биздан айро бир ўзлари куюб-куюб.
Бола-бақра эшитмасин, қийқирманглар,
Воқиф қилманг сиримиздан, ўтинамиз.
Боролмаймиз, бошқа бизни чақирманглар,
Пешонага мушт урамиз қўрқа-писа...
Улар эса анҳорларда бир ўзлари,
Зериксалар баланд-баланд сўзлашади.
Мўлтиратиб биз томонга кўзларини,
Бизни эзиб, эзиб, эзиб бўзлашади.

БАРОККО – 4

Ишхонада, туш маҳали.

Йўғимданам йўғрофимсан, овунчоғим,
Хирагина ўйларимда кўзмунчоғим,
Осмон пастлаб қўйган пайти илашганим,
Ой сочини ёйган пайти силашганим.

Муҳаббатим – офатимнинг гулзорисан.

Қарқуноқнинг овозидай овозларинг,
Жаннатданми қўлингдаги бу созларинг,
Карвонингнинг сарбонлари оқ ғозларинг,
Шеър ўқишар чайқаттунча қил кўприкни.

Муҳаббатим – нафратимнинг гулзорисан.

Дўсту рақиб қақшаб кетди феълларимдан,
Чаён ниши отилдилар тилларимдан.
Қарғиш босди, юкларидан паришонман,
Қояларни кўтаргандай устихоним.

Муҳаббатим – ғурбатимнинг суҳбатисан.

Боримданам борроғимсан, хобгоҳимсан,
Ёлғиз мени киритгувчи даргоҳимсан,
Ёноғингдан тишлаб олдим, тишламассан,
Хато кетсам ниқтаб-ниқтаб кишламассан.

Муҳаббатим – офатимнинг гулзорисан..

БАРОККО – 5

Соат 21. Уйга кетаётиб.

Ҳароратим, ҳарир рўмол бошгинангда,
Ниначилар хиргойиси қошгинангда,
Олиб қочсам ғунчагина – ёшгинасан,

Чидармисан менинг оташ даштларимда.

Каловланиб совуққотасан бирданига,
Мажнунтолнинг киннаси бор гарданингда,
Азобинг бор ёмғир уриб кўрганида,

Чидармисан менинг оташ даштларимда.

Кўйлагингнинг тугмалари зарланади,
Билагингни илон қучиб зорланади,
Ун қилади қаҳратон ҳам қорларини,

Чидармисан менинг оташ даштларимда.

Йўлбарс искар тўтиёдай изларингни,
Яшин яшил рангга бўяр тизларингни,
Фаришталар холи кўчган юзларингга,

Чидармисан менинг оташ даштларимга.

Ҳароратим, ҳарир рўмол бошгинангда,
Қўниб турар хаёлларим қошгинангда,
Бунчалар ҳам ғунчагина – ёшгинасан,

Чидармисан менинг оташ даштларимга...

БАРОККО – 13

Сўз қолмаганда. Интиқлик.

Сингандайман, ингандайман, тингандайман,
Санчиқларим санчилгандай курагимга.
Инграйдирман, олма юзлик, сабр айла,
Юргандайман юрак бўлиб юрагимда.

Мени садаф ошуфталик қизиқтирмас,
Ёш келмайдир кўзларимнинг қирғоғига.
Мени дунё деганлари қизиқтирмас,
Ўтгандайман фироқ бўлиб фироғимдан.

Ovораман ўзим билан ovораман,
Аллақандай манзилларга етгандайман.
Бонг ўзимдан, ўз-ўзимга бечораман,
Ҳаётимдан ҳаёт бўлиб кетгандайман.

Уч-тўрт бурда сўз тиқилган, ютолмайман,
Қинғир-қийшиқ йўл қолгандай йўриғимда.
Сени, жоним, бундан ортиқ кутолмайман,
Ётгандайман оғриқ бўлиб оғриғимда...
Сингандайман...

СЎНГСИЗ. 1983

Сўнгсиз нуқталарда ёйлар санчилган,
Ҳар аср охири юрак янчилар.
Ғилдирак фасллар чархида, ё раб,
Бичилар сўзлар...

Истама, бу ўтрук гулхан сийлови
Тегса ҳам барака уруғ қўймайдир.
Бу шодлик, бу алам, бу шан яйлови
Сени маҳв этса ҳам,
Қуримас –
Асло...

Асло чуқурлашма, чуқур ноаён –
Силовсин ўрмони қуюқ ва нолон.
Бош урма силтаниб, эй далли исён –
Мудҳишсан,
Ҳув ана –

Кўланка қўрғон! –
Тошлари, ғиштлари тўсди –
Йиқилдим.
Жилмадим, гирдоблар сели ёғганда.
Ўзимни урвоқдай –
Ҳис этдим бир бор –
Кабутар оғзига етиб боргандай...

* * *

Ичида жасад
Оҳу боласи –
Қайга боради
Тўкиб жоласин.
Синдириб қўйдим
Пиёласини,
Мен уялмайман,
Улар уялсин.
Майин пардалар
Аро буришдим,
Кўнглим оздими,
Бунча бадбўйсан.
Қадду қоматинг
Ўйлаб зерикдим,
Жонга тегдинг кўп,
Қани уялсанг.
Узундан-узун
Ниҳояларда,
Бедилдан қолган
Ҳикоялардай, —
Тошимиз тегмай
Пуч қояларга,
Қорамиз ўчар
Ҳамсоялардай...
Бегоналардай...
Девоналардай...

ФАРИДДИДИН АТТОР. ЁЗУВ

Савту наволарда жудолик – гарчи,
Қўнғир саболарда гадолик –гарчи,
Бахтсиз йўқ,
Йўқда пайдолик – гарчи,
Шайу шайдолик.

Шахдам – ўктам – сон-сон, ҳўл оз —
қуруқ оз,
Юрсанг – чўл, кўрсанг – чанг, ўрсанг –
йўқ, ҳайҳот –
Харобга ароба қўшганлар жангчи...
Ва сўнгги – охирги – паллада – бўш йўл,
Ўралар бўйинга ҳадик уйғотиб.
Биздан-да бешбаттар судрагувчилар
(Анчалар бераҳм ҳам анчалар ёш)
Судраб обчиқарлар бургут инига.
Қари демай бизни...
Ота демай бизни...
Бобо демай бизни...

ҚИШ ОДАСИ

Яроғинг ямоғи кўриниб қолди,
Мўралаб –
Тилини чиқарди афсун.
Уч ойдан узоқроқ пичоққа солдинг,
Яхшиям,
Чидадим қиш деган қонун.
Яхшиям,
Яхшироқ дамлар бор экан,
Қуёш ҳам бинойи, танти баъзида.
Энди кетса бўлар,
Тортган тарафга
Кеккайиб, ғўддайиб – алплар изидан.
Узоқроқ-узоқроқ, тағин – узоқроқ
Борсанг чув тушмайсан, чўккаламайсан,
Ҳар қалай бўласан бир оз комилроқ,
Ҳар нечук хўрланиб, акилламайсан.
Шунчаки —
Толадан юпқароқ ойдин –
Ирмоғи шаштида янграган баёт.
Унчалар
Қулоққа урилмас шовқин,
Бир қадар –
Муаззам, бокира ҳаёт.
Валлоҳ –

Қиш ўтрўси, оғир – ўрдаси,
Лашкари ваҳшийроқ (балки қотилроқ).
Қанчалар ўранма, совуқ кўрпаси,
Қанчалар ўртанма, бағри ботилроқ.

ТААССУРОТ

Чойшабларинг товонингдан сирғанади,
Тушаверар ёпишса-да ғижимланиб.
Деразангни ойналари қизаради,
Пардалари ун чиқарар, тўлқинланиб.

Кун-кечалар бир-бирига буралади,
Кўзларимга бир нималар суркалади.
Қучоғимга ханжар олиб кирасанми,
Аямасдан уни силтаб урасанми.

Асролсайдим, япроқлардан тўшак солиб,
Ёстиғингга шафақлардан парқу олиб,
Камалакнинг ўртасида боғу гулзор,
Қақнус чатнаб бўйнимизга илса тумор.

Аламларим аламларда адашадир
Ундай бўлмас, бундай бўлмас бари ёлғон.
Қари дунё эскиб-эскиб тиришади:
Мўрча миён –
Сарви равон...

Буралади кокилингни бурмалари,
Қора холинг атрофида жонимни ол.
Қонимни ол, тугаб қолди сурмаларинг,
Мен билан қол –
Мен билан қол –
Мен билан қол...

* * *

Осима,
Не қилай кўнглим ушмундоқ,
Бир чети осмону, бир чети тупроқ.
Бир тунда подшоман икки кишварга,
Бир кунда зордирман бир қур назарга.
Ҳилвираб, симиллаб бўзарди руҳим,
Ҳоҳла порлатиб қўй, ҳоҳла парчала,
Эсиз, ҳар томонга урди шукуҳим,
Эсиз, ўтолмадим шум даричадан.
Осима,
Розиман, мендан асар йўқ,
Иста, мен ҳақимда бошқа хабар йўқ.
Аммо дилим эрка дилингни истар,
Мендек хушхабар йўқ,
Мендек хатар йўқ.
Осима,
Аларга кўп ҳам инонма,
Улар қуш кўмганлар хиёбонларга.
Қумлари зарланган
Бўлса ҳам бордир,
Лек ҳаром ўрмалар тавонларида...
Осима,
Сен ҳақсан,
Мен тугаб ботдим,
Бу қисса сўнгида, шудир қасида.
Мен гўзал борлиғим майдалаб сотдим,
Йўғимни қайтардим
Ўз эгасига...

ТАСВИР

Шаъми баҳоримда, оҳорим мана –
Зорларимга зор-интизорим мана –
Ирғай дарё ётган тўғонни кўтар –
Мана зам-зам.

Ирик ҳолва тушди кўкни кузатсам,
Ивирсиқ сўз келди бўлгали зардоб.
Севгим сени қайси қизга узатсам,
Бермаса азоб...

Очиб бўлармикан бирор одамни,
Қопқонинг меҳридан қутулмас сайёд.
Намга бўктирибсан чала оламни –
Бод –
Бот...

Меи ҳам ишқ хайлина тўплагувчи гард,
Тутатсам, атласдек ярқирар ҳар дард.
Шунда ҳам, ё тавба, қилгувчи араз,
Ўша –
чин маст...

Афсуски, тийилдим бошқа пайт, маҳал,
Бошқа сур оҳангда гапирадирман.
Бунга сиқилмасанг қалб деган ашқол,
Мана –
Дашқол...

НАФАС

Нафасинг юзимда ухласин энди,
Қайноқ сўзларинг ҳам тинсин шу муддат.
Қўлларинг қўлимни тингласин энди,
Шошилма, муваққат, бари муваққат.

Юрагим юрагинг васл топсинлар,
Нигоҳим нигоҳинг ёшлансин, жоно,
Бўсалар қадалиб сабза урсинлар,
Оҳларим оҳингдан бошлансин, жоно.

Марварид қорларга борайлик севгим,
Бағримиз юксакда тўлсин, ҳавога.
Чўққида зумгина турайлик севгим,
Сувратдай қулайлик зилол маъвога.

Ёқлигим бўйсунмас, чиққан измимдан,
Қистайдир кетмакка сўраб ижозат.
Хайрлашаяпман лолалигим-ла,
Жоним, нафасингни юзимда ухлат.

Тўхтамас ҳеч нарса: урён, лаҳзалар,
Жисмимда ларзалар олган ҳаловат,
Бу не тиловатдир бўғзимга қадар,
Жоним
Нафасингни
Юзимда
Ухлат...

ЭҲРОМ

Миср мис рангида, кун-кечаси мис,
Афсона қаърида ўзимман, ёлғиз.
Кўрқаман,
Дуойбад қилса арвоҳлар –
Юзим мис...

Увада, мижғов жазирамалар,
Қилич ураверса жаранглайверсам.
Кўрғошин кипригим қимирлатолмай –
Аланглайверсам...

Қутқаринг, тилимда занглаган қурум,
Фикратимда ўша – иблис англаган
Каттариб, каттариб боргучи хитоб:
Чангалман...
Чангалман...

Мисман,
Пажмурдаман, соқов эҳромда,
Шоқолман, панжамда
Ўлжа бўлаги.
Ёшим ўн саккизда Тутанхамондай,
Эмгим келаяпти,
Чаён кўкрагин.

Қоҳира. 2002 йил. Октябр.

ЭШИК

Эшик тақиллаяпти, ҳеч ким йўқ...
Чурқ этма ҳали ёз, жуда иссиқ,
Ҳар ёқда шўр, келмоқда босиб,
Сени ногоҳ қўймасин осиб –
Туйғулар...

Эшик тақиллаяпти, ҳеч ким йўқ...

Нафис кўзалардан қимиз ичдилар,
Тамизсиз, шармсиз, алвон ёғдулар,
Уларга қўшилиб дилни турткилар –
Муҳаббат...

Эшик тақиллаяпти, ҳеч ким йўқ...

Сатанг эҳтиросга шотир мирзолар
Кимлиги эсидан чиққан расолар,
Расводан расвога кетган расволар –
Маҳтанар...

Эшик тақиллаяпти, ҳеч ким йўқ...

Булутлар –
Ўт ичра, таваккал, турдим,
Ҳурди саросима, болдирда тиши,
Тақ-туқ – жунжиктирар эшик
Қўрқиши...
Ҳеч ким йўқ...
Ҳеч ким йўқ...
Ҳеч ким йўқ...

БИЗ ҲАМ...

Биз ҳам яйрайлик, дегандик, шекилли –
Ҳар куртак очилса
Дудоқ аслида.

Ҳар боғу, ҳар чаман
Қучоқ аслида
Интиқмиз парвоз,
Хуш кўнгилларга —
— сокинмиз –

Биз ҳам яйрайлик, дегандик, шекилли –

Тўдалаб ҳилолнинг табассумини,
Масту аластардай соҳир яллодай.
Тўполон кўтариб сут мавсумида,
На ақли бутунмиз, на ҳуш аълодай...
— хафамиз —

Биз ҳам яйрайлик, дегандик, шекилли –

Ҳаллослаб, тер босиб
Туя истаклар,
Ўй-ҳў, бизгача-да
Етиб келдилар.
Ўздилар
— Розимиз —
Биз ҳам яйрайлик, дегандик, шекилли.

БАС

Талама, туйқусдан жала ёғдириб,
Ўзингга метиндай тоғни оғдириб,
Осмонни лолалар учун соғдириб,
— Буғдириб...

Дарёнинг тилини ялаган кунлар,
Баъзида дарғазаб, баъзида жимлар,
Қайси юлдуз сенга берибди симлар,
— Жаллодсан бунчалар...

Шивиринг шивири ҳануз типирлар,
Чақмоқлар қулочи портлар яна бир.
Айтишдан чарчадим, сир эмас, бу сир,
— Гўзалсан жуда ҳам...

Ерда пари боғин топганлар каби,
Ҳар замон, ҳар замон учади лабим.
Чивиқ зартўрларга ўрасам ҳамки,
Тириксан —
Ҳамон...

Бас...

ЮЗ ЙИЛ

Мен юз йил ўйладим жонланармн кул,
Онларим онланар адо бўлмасдан.
Бошланармн жудо-жудо бўлмасдан,
Ки Мажнун васфига етармн булбул.
— Юз йил ўйладим —
— Мен —

Охирда чақнашиб, қайта тўқнашиб,
Уйқуда танишиб, бирга ухлашиб,
Ҳисларин йўқотган билан аҳдлашиб,
Пиқ-пиқ йиғининг киприкдорлари...
— Юз йил ўйладим —
— Мен —

Ингичка қаламдан олган аламни,
Думалоқ чизиққа тортди оламни,
Қандай сезмак мумкин илоҳий таъмни,
Ҳар қўлда тутуни ўрлайди шамнинг.
— Юз йил ўйладим —
— Мен —

Айрилиқ жисмидан айрилдим буткул,
Лаҳзада тўрт ёқдан қайрилдим буткул,
Кўзимдан йўл солиб кўзинг сори йўл,
Сийнангни ҳидладим мисли атиргул.
— Юз йил ўйладим —
— мен —

АСАЛ

Бу асални олиб кўрай қаёғидан,
Юзим суркай нозиккина оёғига,
Ҳузурланиб оппоққина қаймоғидан,
Патир ноннинг
Бир бурдаси бўлса эди...

Биз, — дейди у, бек аканинг
Гулбоғидан,
Боғланганмиз ола-чипор белбоғига,
Минг ўгрилиб зулфларининг
Сиртмоғига,
Бармоғига
Лабни кесиб олсак эди.

Пешонаси оғриб турар бу кўчада,
Орзулари чиқай дейди тор уйчадан,
Абдували акасини қийиқчага,
Ўраб олиб,
Юрак усти
Қўйса эди...

Билса эди, назарига илса эди,
Самарқанднинг шамолидек елса эди,
Узоқ эмас, яқин тоққа келса эди,
Боларидек
Асалига чўкар эдик.

Нима дердик, бек аканинг белбоғидан
Тушиб қолса соғинчимиз сўроғидан.
Куйдирса-да чуғлар отиб ҳар ёғидан,
Индамасдан
Бағримизга олар эдик...

АЛЛАМАҲАЛ

Алламаҳал йўлга тушганлар,
Келмайдилар Алламаҳалдан.
Борай десам,
Отим йўқ,
Не оборар Алламаҳалга...

Аллақайда Аллақаёқлар,
Қариб-чуриб
Қолган саёқлар.
Қўлларидан тушган таёқни
Узатади мен кабиларга.

Аммо менинг асло ҳушим йўқ,
Ёқимлидир бугунги завқлар,
Мен мутлақо сахий зот эмас,
Қўйсам ўзим сахий азобга.

Алламаҳал йўлга тушганлар,
Навоийга мурид тушганлар,
Ё Машраб-ла юз кўришганлар,
Ҳар дони дур
Буғдой
Ўрарлар...

Аллақачон...
Алламаҳалда...

БОҒ

Сен чирқиллаяпсан эски –
  Жулдур дарахт.
Чумчуқлар кўм-кўк –
Сен эса қора –
Осмон жуда тор –
Ер эса қаттиқ,
Энди сиғмайсан,
  Қула –
    Юзтубан.

Бу боғда барча дарахтлар рангли,
Илонга ўхшар, ўзгараверар –
Қўғирчоқ қарға,
Ўйинчоқ булбул,
Қўшиғи ёқар –
Сен эса жулдур...
  Аммо-ки –
    Худо
Бор у ёқларда,
У ёқлар холи,
Ҳар туёқлардан.
Чунки ёзилган
Букир шоҳларда,
Баҳорнинг исми –
  Бу
    Япроқларда...

СИЗНИ

Сизни шох-шабба ва буталарда,
Чечакларда, япроқларда, майсаларда
Ҳисларда қолдирсам...

Ўзим мусичадай ку-кулаб ўтсам,
Ёнингиздан, чапдан, ўнгдан, сўлдан,
Сизни қўриқласам...

Сизни турналарга арқон ташлаб
Шимолга, жанубга, ғарбга ва шарққа,
Қутбдан нарига жўнатсам,
Ўзим Қуёшдай сарғайиб, бўзариб,
Ошиб, тошиб ўтсам.
Исиниб олсангиз
Мени ҳар кўрганингизда.

Сизни бўрон кўтариб тинч ва нотинч
Уммонларда
Жилвагар оролга
Оборсам –
Турфа ва турли балиқчаларни.
Тизиб чиқсам уфққа қадар –
Севишимни сезсангиз
шунда...

Сезиб, сесканиб шаршарадай оқаётган
Умримнинг қисмини
Мармар деворчаси қабарган
Ҳовузга

Ташлаб юбормасангиз, эора...
Бусиз ҳам нафасим ситилган
Ҳовурдай –
Кўлчалари новда, бошгинаси сават –
Ошиқлар

Мени қувғин этар барча тушлардан.
О, уларнинг иборалари нафис,
О, аларнинг шеърлари гўзал,
О, ширин алжирашлари буюк!
Мен жуда пастдаман, машқбозман холос,
Ўзимдан-ўзим хомуш тортаман.
Истайсизми...
Ҳисларда қолдирсам...

ОЗОДЛИК

Мустақиллигимизнинг ўн беш йиллигига бағишланади

Озодлик сени мен кўзимнинг
Қони-ла ювганман,
Сен-ла илиганман, сен-ла совиганман.
Юрагим ичида боламдай кўрганман,
Лабингга лаб қўйиб таъмингни сўрганман.
Озодлик! Оёқлар остига бормасман!
Кишанга кирмайман, занжирга тушмайман,
Бегона жаллодга бошимни бермайман,
Озодлик бағрингга кирганман,
Ширининг сезганман,
Гулинг ҳидлаганман, боғингда юрганман,
Қизингдан маст бўлиб қўйнимга тортганман,
Ҳилолинг остида шер бўлиб ётганман.
Озодлик оёқлар остига бормасман!
Онамсан озодлик юзларим кўксингда,
Қўлларим бўйнимда мени сен севгайсан.
Очликдан қўрқмасман: риёдан қўрқарман,
Қулмасман, қулликка бормайман озодлик!
Бормасман оёқлар остига...
Сен мани эрка капалагимсан,
Бошимга қўнгансан, бошимдан кетмайсан,
Қизимсан, қизил қизғалдоғимсан,
Оримсан, номуссан – сендан кечмайман,
Озодлик! Оёқлар остига бормасман.
Тирноққа бормайман, панжага бормайман,
Ялтоққи итмасман ёвғонга бормайман.
Мен сени соғиниб ичикиб топганман,
Беш юз йил кечикиб, кечикиб топганман.
Отганлар, сотганлар мен эмас, бошқалар,

Элини мижиғлаб сувини ичганлар
Билсинлар бормайман оёқлар остига...
Озодлик боламнинг боласига ет.
Етмишга пуштига татигил, яна
Етмиш минг аждодга оталик қилгил,
Оёқлар остига йиқилма Озодлик!
Пишлоғинг, хотининг,
Жилвангла аврама зулм,
Жимоли қўйнингга кирганлар бузилган.
Лаблари қийшайган, кўзлари сузилган,
Номсиз одамларнинг дунёси дунёнг.
Мен сенинг дунёнгга бормасман Зулм.
Озодлик қоямсан, соя эмассан,
Шошсан, Самарқандсан, Қўқонсан, Гурганж.
Сўлимсан, ўлиммас – сен Ургутимсан,
Соримсан, мағрур зўр бургутимсан.
Сенсиз қандай яшай, ҳавосан, сувсан.
Жаҳонсан, жонгинамсан, ютоқганимсан,
Сенсиз ҳаёт борми Озодлик!
Сенсиз нажот борми Озодлик!
Кўрганман қувғинни, изғинни,
Сарсонни, янчилган, топталган кунни,
Сиртмоққа илинган момони кўрганман,
Мунгни кўрганман, у билан турганман,
Оёқлар остига бормайман Озодлик.
Мен сени елкамга опичлаб олайми,
Самога чиқайми, Худодан сўрайми,
Исмингни оловга товлатиб олайми,
Сен кимсан, худонинг ўғлисан Озодлик!
Энг буюк расулсан Озодлик!
Китобинг ўқийман, ҳижжалаб ўқийман,
Динингга кирганман, динингдан чиқмайман.
Йўлингга тушганман, бошимни тикканман,
Далангга қалбимнинг қўрини экканман.

Озодлик, оёқлар остига бормасман.
Қайрилма, бурилма, Зимистон чинқирар,
Ола-кула қарар, элчиси келар –
Зирхли елкасида тобут бор қара!
Мен сенинг қора тобутингда ётмасман
Зимистон!
Озодлик – гулим оёқлар остига бормасмиз.
Озодлик, илк шеърим сингари латифим,
Регистонда учган кабутаримсан.
Шамолга маъшуқа бозбарагиму,
Хўрланган кўнглимда муштдек йиғимсан.
Озодлик, вужудим ичида вулқон,
Отамсан ғулғула дарддан чиқмаган,
Ёдимсан, уйимсан, паркўрпамсан менинг,
Озодлик, бормасман оёқлар остига.
Сен менинг кенжатой суқсур ўғлимсан,
Эмизик оғзида кулгани кулган.
Бошингни ҳидлайман, ҳидинг бошқа сенинг,
Ўзинг бошқа сенинг Озодлик!
Сен менинг кўкрагим, қичқириғимсан,
Виқор-ла айтилган мақтовим,
Белимдаги қувват, оғзимдаги илик,
Ўзингсан оловим озодлик!
Бормасман оёқлар остига.
Суюнчим, кулгучим, тилла қиличим,
Тахту Сулаймоним, аҳду паймоним,
Подшоҳим, шаҳзодам, илоҳийзодам,
Озодлик – сен ота!
Отани зиндонга бермаслар, Озодлик!
Устюртда қирқилиб қолган танимсан,
Ҳиндда адашганим, маҳзун каломим.
Ғафлат дунёсини уйғотган ҳам сен,
Сенсан Қахкашонга берган саломим.
Оёқлар остига бормасман Озодлик!

Қора қон бағрида лим-лим, лек мағрур,
Шаҳри басирлардан кетгансан мангу.
Занжирлар бутоқдай гуллаган маҳал,
Кўрларга табибу нурларга ҳабиб,
Йўлчи юлдузимсан Озодлик!
Якқалам сен, пир назм сен,
Навоий сен, мангу азм сен,
Ҳазиний сен, руҳга жазм сен,
Руҳимнинг қиёми наввот базм сен,
Шу базм ичинда сенга ошиқман,
Айланиб-айланиб қушга ўхшайман.
Қушдай қўшиқчиман, тонгдан айтгайман,
Олтин китобингдан саҳфа айтгайман.
Сурурдан чанқадим,
Ғурурдан чанқадим,
Кўзу қароғингдан
Сув бердинг озодлик!
О, бу қандай сув эди озодлик!
Тирноғу сочимга тўқлик югурди,
О, лазиз лаззатим Озодлик!
Юрагим тўқ энди Озодлик!
Оёқлар остига бормасмиз...

II қисм

Қиличнинг дамидай сенинг нафасинг,
Тоғни кўтаргудай шиддатинг, шавқинг.
Осмон эгилмайди, юлдуз тўкилмайди,
Юрак букилмайди, ёрилар фақат...
Ёрилма!
Юрагинг Мусиқор* янглиғ –
Қуёшга қанотинг урилиб турсин!

Мусиқор* — афсонавий ҳумо қуши.

Ҳеч қачон қаногинг синмасин, Озодлик!
Ҳеч қачон юрагинг сўнмасин, Озодлик!
99-миди,
Вақтнинг зарбида,
Абру найсонларни, ҳайвон, инсонларни,
Бирдек мазаматда, бирдек ҳимматда,
Қиш билан баҳорнинг донишмандлари
Кўклам тўйларига чорлашар эди.
Силкинди,
Гумбурлаб
Қаро қуюнлар –
Тошкентни бағрига тортди тўсатдан.
Қарғалар кўпайди –
Ўша кун Тошкентда.
Ғаламис ва қўрқоқ фитна тўдалар
Яғмоси ҳавони тутатди.
Қўққис –
Нафасим кўксимга санчилди шунда.
Англадим,
Озодлик!
Бешикка солиб
Тебратиб тургандинг келажагимиз,
Бир вақтлар Темурга тутган сийнангни
Тутгандинг сен унинг авлодларига.
Шамшир кўтаргандек Мирзо Улуғбекка
Шамшир кўтардилар сенга, Озодлик!
Нафасим кўксимга санчилди қаттиқ,
Нафасим кўксимда қолди буралиб.
Бирдан: «Болам» – дедим, –
Воҳ, болам» – дедим,
Ёлғиз ўзи эди уйда жон риштам.
Қандай етиб бордим, шамол эдимми?!
Бағрим олов ичра, олов кечдимми?!
Ўғлимни ҳаётдан билдимми азиз,

Ўғлимни дунёдан кўрдимми азиз,
Бордим, қўлгинаси титрар ўғлимнинг,
Бўйнимга осилди: «Дада, портлади,
Ёмонлар!... – деди пичирлаб маъюс–
Ўғрилар келишди, – деди. – Тошкентга...»
Ўзимни йўқотдим, донг қотдим, ё Раб!
Ўғлим Озодликнинг тили эди, гўё,
Ўғлим Озодликнинг дили эди, ё Раб!
У қўрқоқ эмасди, хўрланган эди.
«Одамлар ўлдилар ана у ерда,
Улар мени ҳам ўлдиришмоқчи...»
Узуқ-юлуқ сўзларди пичирлаб,
Қўлчасин мушт тугиб, юраги уриб.
Ҳайҳот!
Жаноб Расули Акрам:
«Ўлдиринг қавмингиз», – демагандингиз.
Сиз иймон нурини сочган маҳали,
Кўппаклар бутларни талашар эди.
Бир қарич инсону кўппак ораси,
Бир қарич инграшу ҳанграш ораси...
Ҳатто тош додлади
Бидъат асрида –
«Ўқи!» – дедилар, Сиз ўқидингиз,
Оламга Аллоҳнинг каломи келди –
Ҳидоят келди, Ҳимоят келди,
Куйди қалблардаги
Минг йиллик қуртлар,
Иймон куртаклари ниш урди гуррос.
Озодлик пойингиз ёнига келди,
Бошин силадингиз, фатво бердингиз,
– Бор,
Зулматни ёр! – дедингиз.
У борди.
Озодлик мусиқорингиз

Тумшуғида нур халқалари,
Юртлардан-юртларга учди тинмасдан,
Қўшиқлар айтди иймон ҳақида, Ватан ҳақида:
«Ҳуббул Ватан мин ал-иймон!»*
Во дариғ!
Мусиқор эндигина саккиз йил
Манзил қурган эди юрт пештоқида.
Эндигина чўғни ҳалводай
Тортиқ айлаганди бизга баробар.
Портлади,
Портлади,
Портлади...
Саккиз ёшга тўлган барча болалар,
Ҳайқирди ўша кун,
Муштлари тугилди бари-барини,
Муштлари тугилиб, йиғлади ҳаммаси...
Қўрқишдан эмас, ғазабдан эмас,
Кетиб қолишингдан ҳавотирланиб!
Ўзлари билмаган ҳолда тебраниб,
Тебраниб – тебраниб – тебраниб,
Ҳайқириб: «Ота! Ада! Дада!» – дедилар
Бирданига.
Сен улар руҳининг отаси Озодлик!
Ва сен қолдинг,
Болаларинг билан.
Сен бизни ташлаб кетмадинг, Озодлик!
Кечқурун Твда «Ахборот»,
Президент Ислом Каримов,
Қўллари тугилган болаларникидай,
Кўзлари ёнган Мусиқор кўзидай.
Ҳайқирди:

---

*Ватанни севмоқ иймондандир (ҳадис)

«Орқага қайтмаймиз,
Ҳеч кимга бермаймиз Ўзбекистонни!»
Хитоблар сел бўлиб келди тўрт ёқдан,
Ўзбекнинг буюк шаҳарларидан.
Миллионлар хитоби:
«Биз энди орқага қайтмаймиз,
Ҳеч кимга бермаймиз Ўзбекистонни!»
Тв. «Ахборот». Жасадлар, қонлар,
Яраланганлар.
Шўрлик оналарнинг доду фарёди,
Тобутлар. Одамлар. Изтироб...
Сен учдинг уларнинг устидан, Озодлик,
Чалиб тумшуғинда қуёшчадай
Қўнғироғингни:
– Огоҳ бўлинг, огоҳ!
Ҳаёт теваракда, ўлим теваракда,
Аллоҳ теваракда, иблис теваракда...
Қалбларга киритинг тонгни, ҳаётни,
Ҳурриятни киритинг!
Йўллатманг қалбингиз остонасига,
Ўлимни, зулматни, иблисни.
Қўйманг фосиқларни!
Яқинлаштирманг!
Улар сеҳргардир,
Эътимоди йўқ,
Кириб олсалар, бас,
Бўрисиз, бўри...
Тишлайсиз, узасиз,
Судрайсиз, сўнгра –
Вайроналар узра
Мудрайсиз узоқ,
Лаънатга учрайсиз,
Қарғишга қолиб.
Ўйланг! Ўйланг!

Тафаккур қилинг!
Сиз ахир золимлар зурёди эмас,
Сиз буюк сиймолар ворисларисиз!
Болаларни асранг!
Аввало, болаларни асранг!
ТВ. «Ахборот». Муштини кўтарди
Президент,
Кўкрагини керди,
Тўсди:
– Сизга мен керакми?!
Мана, мен!
Айтар сўзим шу:
Фарзандларимизни бермайман сизга!
Нақадар улкан эди
Қоядай Президент.
Нақадар улкан эди
Халқ мисли уммон .
Ўғлим икки ёшда эди, ўшанда...
– Бобом чақиряпти! –деди.
Телевизорга қарадим,
Президент чақирмасди,
Ёниб-куйиб сўзларди шиддатвор.
– Чақирмаяпти-ку? – дедим ҳайратда.
– Йўқ, чақиряпти, мен кўраяпман,
Ҳамма бир-бирини чақиряпти...
Мен боришим керак, дада!
Бобом хафа бўлди, мен хафа бўлдим –
Биз хафа бўлдик...
Жунжикдим, тилим музлади,
Хаёлга келгани: «Ўғлим чўчиб,
Касал бўлди чоғи,
Дўхтирга элтиш керак уни».
Қўрқдим хаёлимдан,
Бағримга босдим ўғлимни...

Ниҳоят, тугади маҳзун лавҳалар.
Ўғлим ўрнидан турди,
Кетди муштчасин тугиб.
«Қаёққа?» – сўрадим. Индамади...
Тўхтатиб қолдим, жуссаси митти,
Юраги қуёшдай кенжа ўғлимни...
Сўнг менинг ҳам ҳайқиргим келди,
Қўшилгим келди метин сафларга.
Мен ҳали ҳам кўр эканлигимни билдим,
Мен кўп нарсаларни кўрмас эканман,
Аламим келди кўр эканлигимдан...

1999-2003

– Ўткирбек, Абдуқодир чемпион. Фахр.
Чегара. Термиз. Ўзингдан чиққан балолар.
Қайғулар. Афсус-надомат...
Афғонистон. Тафаккур қатли.
Санъат ва мўъжиза кундада...
Муборакда – янги машъала,
Тараққиёт машъали.
Андижонда, Фарғонада, Самарқандда,
Хивада, Қаршида,
Нукус, Бухоро...
Байрам ортидан байрам.
Зафарлар бор, бунёдкорлик бор,
Озроқ қийинчилик, муаммо мавжуд.
Ҳали бой эмасмиз,
Тўйиб қутурганлар бор,
Ютинганлар бор – бўм-бўш қўлига қараб,
Аммо
Рўзғор обод бўлар секин-аста,
Тинчлик бўлса, бас.

Фақат олға!
Тўхташ мумкинмас!

Фисқу-фасод офат келтирар,
Фақат меҳнат, ақл ва тадбир.
«Ўзлик» мактаби, «Адолат» мактаби,
«Истиқлол» мактаби, «Бахт» мактаби...
Савод чиқараяпмиз – секин-аста.
Мулоқот учун китоб –
«Ўзбекистон XXI аср бўсағасида».
Ҳижжалаб ўқиш, тушуниш,
Огоҳ бўлиб яшаш учун.
(Бизга халақит бермаслар бўлгани).
Биз хақлимиз ўзимизни
Ёғдуларга буркашга,
Биз хақлимиз яримта нонимизни
Бутлашга.
Биз хақлимиз: «Биз ҳеч кимдан
Кам бўлмаймиз!» – деб ҳайқиришга!
Фақат ичимиз ичига куялар кирмасин,
Тимдалаб, ичимиз азобга қўймасин.
Бошимиз ичида ақл кўпирсин,
Телбалик урмасин пешонамизга.
Элдошлар, йулдошлар
Жигарлик қилсин.
«Нима бўлса, бирга!» – десин,
қасд айламасин,
ўйнамасин, етти ёт
Ёвлару шайтонлар ноғорасига.
Учмасин тилла солинган
Адоват ҳамёнига.
Биз ахир девлару қузғунлар дўсти эмасмиз.
Биз, ахир юраклар дўстимиз!
Биз сенинг дўстингмиз, Озодлик!

Ахир, биз хақлимиз жаҳонда,
Шарафли ном қозонишга.
Озодлик!
Шарафу шоним
Қўшиқ айт!
Жўр бўлай:
«Ватанни севмоқ иймондандур»,
Иймондандур,
Иймондандур!
Эзгу интилишлар палласи.
Кенжа ўғлим
Саккизга кирди.
Инглизча билар сал, ўрисча андак,
Арабий имлога таъби бор тузук.
Ғурурланиб юрар ўзбеклигидан,
Мен ёзган китобларни ўқий бошлади...
Миржалол Қосимовдек футболчи
Бўлмоқчи –
Насиб этса.
Учувчи бўлмоқчи,
Қурувчи бўлмоқчи...
Каттакон хаёлларни сурмоқда болам,
Катта орзуларни ўйламоқда болам.

2004

13 июль,
Хушхабар:
Рустам Қосимжон
Чемпион.
Шатранж шоҳи.
Мот бўлди шахмат шаҳзодалари,
Дунё забт этилди яна бир бора,
Тафаккур баҳсида,
Ақл баҳсида.

Ундан сўнг,
Гиж-гижланган малайлар хуружи,
Сирли найрангларнинг лақма тўдаси,
Шайтонга эргашиб қон тўкадилар
Тошкентда.
Совуқ гаплар:
Адашганлар,
Чалкашганлар,
Айқаш-уйқашганлар...
Ачиниш, нафрат.
«Наҳот ўзимиздан?!»
Ҳайқирик;
Ахир, Пайғамбарга эргашганлар иймон
Қасрини қурдилар.
Бузмайдилар, ўлдирмайдилар.
Ахир чин муслимлар кечиримлидир,
Аллоҳдан сўрарлар, бандадан эмас!
Ахир, худкушлик раббоний эмас!
Биродаркушлик – гуноҳи азим!
Эй, сиз, кўзларини парда босганлар,
Эй, сиз, ўз боғига арра сурганлар
Ким сизни айнитди?
Бу қандай ғавғо?
Бу қандай оқибат она-Ватанга –
Ажал уруғими сизнинг совғангиз?!
Сизга нима бўлди?
Бу қандай алам?!
Норасо дунёда, юртда нима айб,
Бири кам дунёда элда нима айб?
Нега ўзингизга қасд айладингиз,
Нега элдошларни қилдингиз қурбон?
Нега?
Балки ким билади, қаерлардадир
Сизни ўйинида қўрчоқ этганлар,

Даҳшатли ўлимнинг савдогарлари,
Ваҳшатли фитналар шум даллоллари,
Қаҳва ичмоқдалар, хўжалари-ла:
«Бухортма бажарилди, Ўзбекистон нотинч
Нифоқ сочилди,
Офат сочилди.
Портлаш – портлаш,
у ер портлайди,
у ер тутайди...»
Билмаслар, толесиз, ақли ноқислар,
Тутатиб бўлмайди Ўзбекистонни!
Ғажиб бўлмайди Ўзбекистонни!
Йўқотиб бўлмайди Ўзбекистонни!
Имом Бухорий,
Имом Термизий,
Ҳазрат Ғиждувоний,
Ҳазрат Нақшбанд,
Нажмиддин Қурбо,
Жоруллоҳ Замахшарий,
Имом Мотуридий,
Ҳазрат Марғилоний,
Бобойи Самосий дуоларидан,
Ҳазрат Соҳибқирон ва Мангуберди,
Паҳлавон Маҳмуд ва Темур Маликнинг
Руҳлари билан
Минглаб улуғ зотлар тиловатидан,
Зирҳ ўралгандир Ватанимизга!
Ҳеч қачон ёрилмас,
Кулига қорилмас,
Билсинлар!
Тавба қилсинлар!
Чунки биз –
Қўрғонли, мустаҳкам миллат,
Тарих китобига битилган ҳикмат,

Бир жонмиз, бир танмиз, ялакат мағиз.
Қолдирсак, биз бирга қолдирамиз из,
Агар хасталансак, даво ўзимиз,
Иллат гар босса, тадбир ўзимиз,
Ўзимиз юрмасак, биров юрдирмас,
Агар кечирмасак, биров кечирмас,
Ўзимиз топамиз, бировлар бермас,
Ёнсак бир тану жон,
Ўчиролмас ҳеч кас!
Ўчиролмас абас!
Қўлни қўлга беринг –
Ота-оналар,
Ака-укалар,
Опа-сингиллар!
Маърифат енгажак шум жаҳолатни,
Муҳаббат енгажак чиркин ниятни!
Бизларга тинчликнинг райҳони керак,
Жамбили керакдир фаровонликнинг!
Айтинг, пок умидга қаршилар борми?
Айтинг, тинчликка борми қаршилар?
Бор бўлса аларнинг торбоғи бўлак,
Тиканли маскани ўзига тўшак.
Не қилса жойида доғланаверсин,
Осган қозонида ёғланаверсин.
Бизга қозонию дарди керакмас...
Биз эса,
Биз эса,
Биз эса –
Машъала кўтариб ҳаммамиз,
Шаҳдам қадам ташлаб
Қад ростлаб мағрур
Борайлик,
Урушу, савашларгамас,
Юртни гул-лолага тўлдирмак учун,

Қасру кошоналар бунёд этмакка,
Мусаффо осмонни,
Қутлуғ тонгларни,
Кўзу қорачиққа жойлаб батамом,
Куйдириб маломат эгаларини,
Хусумат қавмининг бармоқларини,
Туҳмат лашкарининг томоқларини,
Кўрнамак «дўст»ларнинг оёқларини,
Машъала кўтариб бораверайлик –
Уч миллион Озодлик
Болалари-ла,
Ўн миллион
Ҳуррият ёшлари ила,
Йигирма олти миллион
Армони ушалганлар-ла,
Бораверайлик,
Биз билан бирга қадам ташласин,
Озодлик!
Биз билан бирга яшасин,
Озодлик!
Яшасин, яшасин, яшасин!..

1998-2004 йиллар

МУНДАРИЖА

3	Эй, дилбарим
4	«Баралла сурурдан сўнг...»
5	«Чийиллаб...»
6	«Махлуқ сенда ё сен унда...»
7	«Денсинма...»
8	«Шип-шийдон...»
9	«Осмонни суриб қўй...»
10	Карина
11	«Водилда жазира...»
12	«Фирдавс боғларидай...»
13	Отамни соғиниб...
14	Мақомотдан чиқиш
15	Салламно
16	Метаморфоза
17	Афсун
18	Ана – 2092 йил...
19	Дастлаб
20	Ҳопенҳавен кўли
21	Чунонам
22	«Кўзинг...»
23	«Биздан хафамисиз...»
24	«Тарновда...»
25	«Модерн»га қўшимча изоҳ
26	Ҳаллож, нидо талқини
27	Сочингни...
28	«Ўроғида арғимчоқ...»
29	«Қора қошинг...»
30	«Бурда-бурда-бурдалаб...»
31	«Қўлимда алангининг япроғи...»
32	«Момиғим...»
33	«Нур чархида...»
34	Барокко
35	Барокко-2
36	Барокко – 3
37	Барокко – 4
38	Барокко – 5

39 Барокко – 6
40 Барокко – 7
41 Барокко – 7 (давоми)
42 Барокко – 8
43 Барокко – 9
44 Барокко – 10
45 Барокко – 11
46 Борокко – 12
47 Барокко – 13
48 Сўнгсиз
49 «Ичида жасад...»
50 Фариддидин Аттор.Махфий ёзув
51 Қиш одаси
52 Таассурот
53 «Осима...»
54 Тасвир
55 Нафас
56 Эҳром
57 Эшик
58 Биз ҳам...
59 Бас
60 Юз йил
61 Асал
62 Алламаҳал
63 Боғ
64 Сизни
66 Озодлик (достон)

Осмонни суриб кўй, тегди жисимга,
Опов типирчилар мийиларимда,
Безор бўлмабсанми кипиларимдан,
Демак сен севгисан,
Хакикий севги..

YANGI ASR AVLODI